

Forhandlingen genoptoges.

Inger Merete Nordentoft: Da mit parti ikke er tilfreds med lovforslaget i den form, hvori det foreligger efter udvalgets arbejde, har vi stillet et ændringsforslag. Allerede under kommissionsbehandlingen var mit parti sammen med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og flere udenfor dette høje ting enig om, at for at vor skole skulle få de helt gode kår at arbejde under, var et nøjere samarbejde, end der i øjeblikket findes, nødvendigt mellem forældre og skole. Også under første behandling gav jeg udtryk for dette synspunkt. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at der er mange mennesker, som har den opfattelse, at den danske skole er inde i en rolig og positiv udvikling. Det er efter min mening ikke tilfældet i øjeblikket. Den danske skole er ramt så hårdt af lærermangel og lokalemangel, at den enkelte steder i landet er direkte i forfald og andre steder i hvert fald står stille. For at nå ud over disse meget beklagelige forhold tror jeg, det er vigtigt, at man aktiviserer forældrekrederne i så høj grad, som det på nogen måde kan lade sig gøre, så selv om jeg indrømmer, at de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede undervisningsminister og udvalget, betyder væsentlige forbedringer af det forslag, der blev forelagt her, kan vi dog ikke undlade at stille vore ændringsforslag. Vi har ønsket, at der til hver eneste skole landet over skulle knyttes et skolenævn, således at forældrene kunne få direkte medansvar for den skole, hvori deres børn går. Vore ændringsforslag tager sigte på dette; det er i store træk med blot en enkelt undtagelse mindretallets ændringsforslag fra kommissionsbetænkningen.

Vore ændringsforslag omfatter §§ 3—13. § 3, stk. 1, foreslås affattet således:

„Tilsynet med og styrelsen af kommunens skoler føres i kommuner med mere end en skole af en skolekommission for hele kommunen i forbindelse med skolenævn for hver enkelt skole.“

De øvrige ændringsforslag er en følge af dette ændringsforslag.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt yderligere at begrunde, hvorfor vi foretrækker denne form, og jeg tror, man vil erkende, at der i store kredse af befolkningen er et ønske om, at der må blive knyttet skolenævn til alle skoler. Et vidnesbyrd herom er den skrivelse, der blev sendt til tilsynskommissionen fra Landsforeningen af Forældreråd og Skolekommissioner, hvori man gik ind for den samme styrelsesform. Når

man ikke nu har kunnet få det gennemført, tror jeg, at man i løbet af få år vil komme til at erkende, at loven må ændres i den her nævnte retning.

Der er ingen tvivl om, at opdragelses-spørgsmålet i dag indtager en meget stor plads i folks diskussioner. Der er heller ingen tvivl om, at der er en krise på opdragelsens område, en krise, som kan skyldes mange forhold, og som groft sagt vel kan karakteriseres derved, at det beslag, som tilværelsen udenfor hjemmet i dag lægger på forældrene, er så stort, at de ikke får den fornødne kraft og tid tilovers til deres opdragelsesarbejde; derfor giver de i mange tilfælde tabt og lader stå til, og i selvforsvar hævder de så, at de benytter sig af moderne opdragelsesteorier, og at moderne opdragelse skulle gå ud på at lade børnene udvikle sig, som de vil. Det er jo såre langt fra tilfældet, tværtimod må man sige, at gennemførelsen af en opdragelse, der hviler på den nyere børnepsykologis grundlag, er meget krævende overfor forældrene. Skal man komme ud over den opdragelseskrise, vi i øjeblikket befinder os i, må forældrene have en hjælp dertil. Det er naturligt, at forældrene i mange tilfælde vender sig til skolen for at få denne hjælp, men i den situation, hvori skolen befinder sig i dag, er det umuligt for den at komme forældrene til hjælp på dette område. Jeg tror, at et nøjere samarbejde mellem forældrene og skolen, hvorved de ville blive tvunget til i fællesskab at tage de nyere synspunkter for opdragelse og undervisning op til drøftelse, kunne blive frugtbringende for vort folk. Jeg tror derfor som sagt, at man i løbet af få år vil blive nødt til at tage formen for det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn op til drøftelse igen, og at man da vil komme til at gå over til de synspunkter, jeg her har gjort mig til talsmand for.

Løvrigt skal jeg udtale min tilslutning til de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede undervisningsminister og udvalget. Det er jo meget kort tid, der er levnet mig til at sætte mig ind i dem, men såvidt jeg kan se, er der sket en styrkelse af amtsskolekonsulenternes stilling, idet sløjfelsen af stk. 5 i § 24 vel må betyde, at amtsskolekonsulenterne også skal kunne føre tilsyn med skolerne i købstæderne. Det vil have betydning for en del mindre købstæder, hvis det gennemføres. Jeg kan ligeledes tiltræde, at der er givet mulighed for afskedigelse af amtsskolekonsulenter.

Som noget meget positivt hilste jeg allerede ved første behandling indførelse af